

[Ministeren for offentlige arbejder.]

meget bedre, at anlæggene alligevel vil kunne fuldføres inden for de 6-8 år, som der blev regnet med ved vedtagelsen af lovforslaget her i tinget.

Else-Merete Ross: Jeg vil gerne takke den højtærede minister for svaret. Hvis statsbanerne ikke har et tilstrækkeligt antal ingeniører til at løse opgaverne og altså har stor teknikermangel, hvorfor lægger man så ikke nogle af opgaverne ud til de private rådgivende ingeniørfirmaer? Flere af dem er verdenskendte; fremmede regeringer og ministerier henvender sig til dem angående beregninger og projekteringer, og de har løst store opgaver i udlandet. Ville det ikke være rimeligt at drage dem ind i vore store investeringsopgaver, når statslige institutioner er overbebyrdet med arbejde, og når vi ved, at det haster med at få opgaverne løst?

Der er et andet spørgsmål, jeg gerne vil stille, da jeg tidligere har forstået, at der ikke alene var mangel på teknikere, men også på arbejdskraft. Hvorfor søger vi da ikke, så længe fremmed arbejdskraft endnu kan opdrives i Europa, at få fremmed arbejdskraft i sommerhalvåret her til landet, naturligvis med samme tarifmæssige betaling som danske arbejdere? På et tidspunkt, hvor vi har overbeskæftigelse, og hvor vigtige opgaver ikke kan gennemføres af mangel på arbejdskraft, ville jeg mene at vi lige så vel som f. eks. Schweiz, Tyskland og Sverige med fordel kunne gribe til denne udvej.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Som svar på det ærede medlems tilægsspørgsmål vil jeg sige, at det gælder i hvert fald for de første 3 af statsbanernes arbejder, at det vil være uhyre vanskeligt for ikke at sige umuligt efter statsbanernes skøn at overlade det til andre at udføre de forberedende arbejder. Dertil kommer, at det ikke alene er staten, der mangler teknisk arbejdskraft; dette er i lige så høj grad et problem for de private firmaer. Vi følger i ministeriet for offentlige arbejder meget nøje denne udvikling, og vi prøver ved de forskellige opgavers løsning netop at gå den vej at bruge private entreprenør-

firmaer i den udstrækning, det er muligt. Men teknikermangelen er altså også dér et problem.

Den anden del af det ærede medlems spørgsmål, spørgsmålet om import af fremmed arbejdskraft, er for så vidt mig uvedkommende, idet det nærmest må siges at sortere under den højtærede arbejdsminister. Men jeg kan vedrørende det spørgsmål om S-banerne, vi behandler her i dag, sige, at der i alt fald ikke i øjeblikket er noget problem med hensyn til den almindelige manuelle arbejdskraft, da vi ikke er kommet så langt med arbejderne, at vi har brug derfor. Hvis et sådant problem skulle opstå senere, må vi jo se på det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Heilesen* til ministeren for offentlige arbejder:

„Vil ministeren på baggrund af de forsøg med opsætning af risfaskiner på en særlig måde, der efter 1953 gennemførtes ved Lønstrup by, gå med til en udvidet kystsikring ved Lyngby Mølle, Lønstrup og Skallerup Strand?“

Heilesen: Det at sikre kysten mod havets nedbrydning er et meget gammelt og vanskeligt problem, der har voldt teknikere og andre verden over store besværligheder. Det har været svært at finde frem til en løsning derpå.

Her i Danmark er dette problem også velkendt, og vi har søgt på enkelte kyststrækninger at dæmme op derfor ved en meget dyr og besværlig hofdebygning, men i øvrigt har vi affundet os med, at havet tager, hvad det vil.

Herhjemme har vi i de senere år fundet frem til at opstille risfaskiner på en bestemt måde på særlig udsatte steder, hvorved man har opnået meget gode resultater, som jeg finder at staten må interessere sig for.

Selv om man ikke dermed har fundet frem til et sikkert værn mod havets nedbrydning af kysten, når der kommer særlig hårde storme, så har man fundet frem til en form for kystsikring, der nedsætter nedbrydningen i meget væsentlig grad, og